

[Rasmus Hansen.]

tægt i København maa beholde 120 Kr., i Købstæderne 90 Kr. og paa Landet 60 Kr. Indtil for ganske kort Tid siden var disse Beløb ikke blevet prisreguleret. Ved Jule-tid vedtog vi her paa Rigsdagen en mindre Forhøjelse. Det er min Mening, at den burde have været større. Paa et eller andet Tids-punkt, enten det saa skal være nu eller i den Kommission, vi haaber paa at faa ned-sat, bør det overvejes, om den nuværende Aftrapning af disse Lommepege ikke bør ophæves og en Nyordning gennemføres, saaledes at man faar et efter Prisniveauet afpasset Beløb, som er fælles for hele Landet. Det er jo dog saaledes, at Prisen paa en Pakke Tobak af et bestemt Mærke er den samme, hvad enten denne Pakke Tobak købesovre i den højtærede Socialministers Valgkredse paa Fyn eller oppe i Vendsyssel eller her i København, og det samme er vel Tilfældet med en hel Række andre af de smaa Fornødenheder, som Aldersrenteny-derne paa de kommunale Alderdomshjem køber for deres Lommepege.

Saa er der Aldersrentenydernes Skat. Den har i de senere Aar givet Anledning til mange Klager, og det er saavist ikke uden Grund. Der er jo stor Forskel paa den Maade, hvorpaa Kommunerne har behandlet og har kunnet behandle Aldersrentenydernes Skatteproblemer, og Klagerne er derfor ikke lige stærke fra alle Egne af Landet. I en Række Kommuner har man benyttet sig af de Muligheder, som man havde for at skaane Aldersrentenyderne, for at skaane dem, naar der blev lignet Kommuneskat, og har fastsat Kommuneskatten til 2 Kr. om Aaret eller deromkring, idet man naturligvis ved Fastsættelsen af dette Beløb, som ikke spiller nogen Rolle for Kommunerne, har haft Opmærksomheden henvendt paa, at et vist Beløb maatte der betales for at bevare Rentenydernes kommunale Valgret.

Men der gælder jo andre Regler for Kommuneskat her i København end i det øvrige Land, og den gældende Skattelov-givnings Bestemmelse her i København giver de smaa Indtægter en for stor Byrde og de store Indtægter en for ringe Byrde. Vi vil derfor gerne støtte de socialdemokra-tiske Borgerrepræsentanters Ønske om en Ændring af denne Skattelovgivning — en Ændring, der jo skal foretages her paa Rigsdagen. Men dermed er Aldersrentenydernes Skatteproblem ikke løst. Det vil efter vor Mening være rimeligt, at der ogsaa over-vejes en Ændring af Reglerne for Statsskat og fælleskommunal Skat. Det er aldrig godt — det tror jeg, vi kan blive enige om

her paa Rigsdagen —, naar en Skattelov-givning har Mangler, som tvinger forstaa-ende Kommunalbestyrelser til Hokusfokus for at hjælpe vanskeligt stillede Borgere ved Indfrielsen af deres Skatteforpligtelser; men der er jo paa den anden Side ikke noget i Vejen for, at forstaaende Kommunalbestyrelser midlertidig kan gaa den Vej at erklære vanskeligt stillede Aldersrenteny-deres Statsskat og fælleskommunal Skat for uerholdelig og derefter lade Kommunekas-sen betale. Der er vel ogsaa Kommuner, som i en Række Tilfælde har anset det for paakrævet at anvende en saadan Fremgangs-maade for at imødegaa de nuværende Mang-ler ved Aldersrentelovgivning. I hvert Fald tror jeg, man uden Overdrivelse kan sige, at vi har faaet Tilstande, som gør det paakrævet, at Regeringen og Rigsdagen over-vejer en Regulering af Beskatningen af Aldersrentenyderne — og i øvrigt ogsaa af andre Borgere med smaa Indtægter — f. Eks. ved en almindelig Forhøjelse af de skattefrie Fradrag.

Hvad angaar vort Forslag om at ændre Udtrykket „Aldersrentenydere“ til „Rentemodtagere“, er det stillet for at imødekomme et Ønske, som er fremsat af Aldersrentenydernes Landsammenslutning. Vi synes i og for sig ikke, at Betegnelsen „Rentemodtagere“ er den ideelle, men har paa den anden Side ment, at naar der blandt Aldersrentenyderne er et stærkt Ønske om at faa denne lille Reform gennemført, er det rimeligt at imødekomme dem paa dette Punkt.

Det har i øvrigt hidtil været saaledes, at Invalidere har fulgt de samme Hovedlinier som Aldersrenten, og naar vort Forslag indeholder en Bestemmelse om at forbedre Invalidereyndernes Kaar i Overensstemmelse med de af os anbefalede Regler for Aldersrenten, er det derfor en naturlig Konsekvens af dette Forhold. Vi har samtidig anset det for rimeligt, at der sker Ændringer, som udelukker, at Invalidereynderne, naar de kommer i den Alder, i hvilken de skal overgaa til Aldersrente, bliver ringere stillet, end de tidligere har været.

Om vort Forslags Afsnit 2 skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Jeg kan indskrænke mig til at fremhæve, at vi har anset det for hensigtsmæssigt, ikke mindst paa Grund af de Planer og de Ønsker, der blev fremsat forud for Valget den 30. Oktober, at der nedsættes en Kommission, som foretager en Række Undersøgelser før den endelige Revision af Aldersrentelovgivningen. Ganske vist har der i Socialministeriet